

înduioși copilul pe pândar; acesta 'lă opri la sine și'lă îmbrăcă în haine țărănești, întrebuintându'lă peste vără la lucrul câmpului. În toamnă însă fu alungat de către pândarésa, ce era o femeie fôrte răutăciósă, rămâind fără neci un ajutor în loc străin. Dar' fiind că scia încă din casa părintésă ce-va și carte românăescă, două, trei condace și tropare bisericești, se gândi a merge la preotul satului, ca să între ca dăscălaşu și cântărețu. Acolo fu el într'adevăr primit cu bucurie. Dar' nu stete mult și un trămisu din partea părinților, aflând despre petrecerea lui Veniamin în acel sat, 'lă luă cu sine și schimbându'i hainele țărănești 'lă trămise prin Iași la casa părintésă la Rosieci.

Acolo cercă el necurmat învoirea părinților de a se călugeri. Dar' tot d'a-una părinții i se opuseră. Mai târziu câștigând el prin stăruința nașei sale, Logofetésa Elena Catargiu, voe dela părinți spre acésta, fu trămisu la Huși, unde peste puțin se călugeri, luând numele: Veniamin, și se și sfinți în diacon al Episcopiei Hușilor. După detronarea lui Alexandru Mavrocordat, Domnul țerei, mergend el cu Episcopul Iacob